

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/52/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4122205750
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4122205750.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej v spore žalobcu: ARCHAS, s. r. o., so sídlom Nitra, Farská 12, IČO: 48 189 031 (predtým A DONASTAV, s. r. o., so sídlom Nitra, Farská 12, IČO: 44 067 909), zastúpený JUDr. Evou Hlaváčovou, advokátkou so sídlom Nitra, Farská 12, IČO: 50 650 190, proti žalovanému: A. B. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom D., E. F. XXXX/XX, zastúpený JUDr. Henrietou Danišovou, advokátkou so sídlom Bratislava, Janka Alexyho 7, IČO: 17 448 565, o neúčinnosti právneho úkonu a iné, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 27. mája 2024 č. k. 18C/56/2022-708 takto

rozhodol:

Odvolací súd v y h o v u j e návrhu žalobcu tak, že na miesto žalobcu A DONASTAV, s. r. o., so sídlom Nitra, Farská 12, IČO: 44 067 909 vstupuje ako žalobca spoločnosť ARCHAS, s. r. o., so sídlom Nitra, Farská 12, IČO: 48 189 031.

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol (I.), žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (II.), návrh na prerušenie konania zamietol (III.) a posledným IV. výrokom zrušil neodkladné opatrenie, ktoré bolo nariadené uznesením Okresného súdu Nitra č. k. 18C/56/2022-62 zo dňa 23. júna 2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre 5Co/115/2022-94 zo dňa 30. septembra 2022, ktorým súd uložil žalovanému zdržať sa akéhokoľvek nakladania s nehnuteľnosťami zapísanými na liste vlastníctva č. XXXX, okres: D., obec G., katastrálne územie: G., parcela C-KN č. 188/1 - záhrada o výmere 235 m², parcela C-KN č. 188/2 - záhrada o výmere 234 m², parcela C-KN č. 188/4 - záhrada o výmere 231 m², parcela C-KN č. 188/9 - zast. plocha a nádvorie o výmere 49 m² spolu so stavbou rodinného domu súpisné číslo XXX, parcela C-KN č. 188/10 - zast. plocha a nádvorie o výmere 49 m² so stavbou rodinného domu súpisné číslo 385, parcela C-KN č. 188/12 - zast. plocha a nádvorie o výmere 49 m² so stavbou rodinného domu H. G. XXX. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 42a ods. 1, 2, § 42b ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 164, § 162 ods. 3, § 335 ods. 1 CSP. Uviedol, že žalobca sa podanou žalobou zo dňa 30. 05. 2022 domáhal určenia neúčinnosti právneho úkonu. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca je účastníkom trestného konania vedeného na Okresnom súde Nitra č. k. 2T/1/2015 v pozícii poškodeného. Predmetná trestná vec je v štádiu konania pred súdom prvého stupňa a je vedená pre obzvlášť závažný zločin sprenevery podľa §-u 213 ods. 1 a ods. 4 Trestného zákona, v ktorej vystupuje H. I. ako obžalovaný. V rámci predmetného

trestného konania bol vypracovaný znalecký posudok č. 15/2010 znalkyňou Ing. Gabrielou Šulákovou v znení dodatkov, pričom v dodatku zo dňa 07. 02. 2011 bola stanovená škoda vo výške 323.964,66 eura. Obžalovaný H. I. bol počas predmetného trestného konania evidenčne predchádzajúcim vlastníkom k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v kat. území G. (pôvodne) zapísaných na LV č.XX na Okresnom úrade Nitra, odbor katastrálny, a to: par. C-KN č. 188/1 - záhrada o výmere 235 m², par. C-KN č. 188/2 - záhrada o výmere 234 m², par. C-KN č. 188/4 - záhrada o výmere 231 m², par. C-KN č. 188/9 - zast. plocha a nádvorie o výmere 49 m² spolu so stavbou rodinného domu súpisné číslo XXX, par. C-KN č. 188/10 - zast. plocha a nádvorie o výmere 49 m² spolu so stavbou rodinného domu súpisné číslo XXX, par. C-KN č. 188/12 - zast. plocha a nádvorie o výmere 49 m² spolu so stavbou rodinného domu súpisné číslo 383. V rámci adhézneho konania (v podstate, ako keby bola uplatnená škoda pred civilným súdom) bola uplatnená náhrada škody zo strany žalobcu. Obžalovaný H. I. špekulačne kúpnu zmluvou evidovanou pod číslom vkladového konania V 3336/22 na Okresnom úrade Nitra, odbor katastrálny (počas prebiehajúceho súdneho konania) previedol predmetný nehnuteľný majetok na žalovaného ako nového nadobúdateľa. Toto urobil dlžník a žalovaný s pravdepodobnosťou rovnajúcou sa istote pre to, aby znemožnil žalobcovi v prípade vydania odsudzujúceho rozsudku s výrokom o náhrade škody vymáhať voči nemu ako dlžníkovi svoje oprávnené nároky. Zároveň sa domáhal, že žalobca môže požadovať uspokojenie svojich pohľadávok vyplývajúcich z právoplatného rozhodnutia príslušného súdu o predmetnej uplatnenej pohľadávke z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z majetku dlžníka H. I. do majetku žalovaného.

1.2. Súd prvej inštancie uviedol, že bolo preukázané, že pohľadávka žalobcu ako veriteľa je vymáhateľná, keď veriteľom môže byť len ten, kto má voči dlžníkovi pohľadávku. Táto pohľadávka musela aspoň vo forme budúcej pohľadávky existovať už v dobe, kedy k odporovanému právnemu úkonu došlo. Súd prvej inštancie v tomto ohľade poukázal na rozhodnutie sp. zn. 1VCdo/1/2022 zo 17. 05. 2022 a prebiehajúce trestné konanie, keď výška škody bola ustálená v rámci trestného konania v sume 303.006,60 eura. V danom spore bolo preukázané, že právny úkon dlžníka bol uskutočnený v posledných troch rokoch. K uzatvoreniu kúpnej zmluvy medzi dlžníkom H. I. a žalovaným prišlo dňa 24. 03. 2022, rozhodnutím Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor dňa 20. 05. 2022 bol povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy v prospech žalovaného, pričom žaloba bola podaná na súd dňa 30. 05. 2022.

1.3. Súd prvej inštancie po vykonaní dokazovania mal za to, že nebol splnený zákonný predpoklad potrebný pre úspešné vyhovenie odporovateľnosti právnych úkonov, a to úmysel ukrátiť veriteľa. V tejto súvislosti súd poukázal na to, že daná kúpna zmluva medzi žalovaným a H. I. bola uzavretá v dôsledku nesplnenia si zmluvných povinností v zmysle zmluvy o pôžičke zo dňa 28. 12. 2012, a nie ako predpokladá žalobca s úmyslom ho ukrátiť. Je zrejmé a nepochybné, že samotný žalovaný mal voči dlžníkovi postavenie veriteľa a uzatvorením kúpnej zmluvy konal s náležitou starostlivosťou, aby zabezpečil svoju pohľadávku voči dlžníkovi v čo najväčšom možnom rozsahu, aby vysporiadal svoje neuspokojené pohľadávky voči dlžníkovi H. I.. Z emailovej správy zo dňa 21. 11. 2022, ktorú predložil žalobca do konania ako dôkaz a tvrdil, že je preukázaná vedomosť žalovaného, že H. I. má voči žalobcovi peňažné záväzky, podľa súdu nad všetky pochybnosti nepreukazuje úmysel dlžníka ukrátiť žalobcu ako veriteľa. Ako súd uviedol, žalovaný mal záujem vec doriešiť, nakoľko aj on mal pohľadávku voči H. I. ako dlžníkovi. Medzi žalovaným a dlžníkom ide o reálne ekvivalentný právny úkon, pri ktorom nedochádza k objektívnemu zmenšeniu majetku dlžníka. Dlžník nadobudne iné plnenie skutočne ekvivalentnej povahy, keď z kúpnej zmluvy vyplýva vyplatenie kúpnej ceny, ak nebudú evidované na LV žiadne ťarchy a poznámky, s právom žalovaného započítať si voči predávajúcemu svoju pohľadávku, ako aj pohľadávku z konania 355/EX669/2019,15Ek/1303/2019. Zároveň súd uviedol, že dohodnutá kúpna cena zodpovedá trhovým, obvyklým podmienkam, čo žalovaný preukázal znaleckým posudkom č. 163/2023, vypracovaným znalcom z odboru Stavebníctvo, odvetvie Odhad hodnoty nehnuteľností A. J. I., podľa ktorého hodnota nehnuteľností, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy je 338.000 eur. Žalobca zároveň tvrdil, aby sa súd zaoberal v prípade kúpnej zmluvy, či nedošlo k naplneniu znakov predstieraného právneho úkonu. Uvedené podľa súdu preukázané nebolo, súd však poukázal na to, že neplatnému právnemu úkonu nemožno s úspechom odporovať podľa §42a Občianskeho zákonníka, pretože právny úkon, ktorý nie je platný, nevyvoláva žiadne právne účinky, a teda nemôže naplniť jeden zo základných predpokladov odporovateľnosti - ukrátenie uspokojenia pohľadávok dlžníkových veriteľov. Neplatnosť právneho úkonu má prednosť pred odporovateľnosťou aj preto, lebo pôsobí proti všetkým, zatiaľ čo odporovateľnosť sa týka iba vzťahov medzi účastníkmi, v súvislosti s ktorými bola vyslovená právoplatným rozhodnutím súdu. Vzhľadom na to, že odporovať možno iba platnému právnemu úkonu,

aj prípadné zistenie, že právny úkon je neplatný, čo však v tomto konaní nebolo preukázané, by mal okrem iného za následok to, že odporovacej žalobe by nebolo možné vyhovieť.

1.4. K ukráteniu uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky veriteľa nemôže dôjsť, ak sa síce zmenší majetok dlžníka, avšak ak vlastní dlžník napriek odporovanému právnomu úkonu a ďalším svojim dlhom taký majetok, ktorý sám o sebe postačuje k tomu, aby sa z neho veriteľ uspokojil. Dlžník H. I. je vlastníkom nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XX k. ú. G. v podiele 1/1 parc. č. 1419/4 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 952 m², parc.č. 1419/6 - záhrada o výmere 1749 m², parc. č. 1419/9 - záhrada o výmere 384 m², parc. č. 188/6 - záhrada o výmere 228 m², parc. č. 188/14 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 50 m² stavba s. č. 187 na parcele číslo 1419/4 rodinný dom stavba s. č. XXX na parcele číslo 188/14 rodinný dom. Zároveň je spoluvlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX k. ú. G. spoluvlastnícky podiel 6/7 k celku parc. č. 188/8 záhrada o výmere 211 m², parc. č. 315 k. ú. G. spoluvlastnícky podiel 1/20 k celku, parc. č. 665 - trvalé trávne porasty o výmere 241 m², parc. č. 666 - orná pôda o výmere 7488 m², parc. č. 1080 - orná pôda o výmere 1330 m², parc. č. 1081 - orná pôda o výmere 1263 m². Pri rozhodovaní súd prihliadol na znalecký posudok znalca Ing. Številu, ktorý ohodnocoval nehnuteľnosti k 29. 05. 2023, pričom ako vyplýva zo znaleckého posudku číslo 80/2024 všeobecná hodnota nehnuteľnosti - rodinného domu s. č. XXX na parc. č. 188/14 s príslušenstvom a pozemkov parc. č. 188/6, 188/8, 188/14, nachádzajúcich sa v k. ú. G., obec G., okres Nitra, ku dňu 29. 05. 2023 je 101.000 eur. Zo záveru znaleckého posudku č. 82/2024 A. I. C. vypracovaného dňa 21. 04. 2024 vyplýva, že všeobecná hodnota nehnuteľnosti - rodinného domu s. č. XXX na parc. č. 1419/4 s príslušenstvom a s pozemkami parc. č. 1419/4, 1419/6, 1419/9, nachádzajúcich sa v k. ú. G., obec G., okres Nitra, ku dňu 29. 05. 2023 je 212.000 eur. Celková hodnota nehnuteľností dlžníka H. I. ku dňu 29. 05. 2023 bola vo výške 313.000 eur. V zmysle znaleckého posudku č. 162/2003, vypracovaného znalcom Ing. Jurajom Pavlovičom, predloženým žalovaným, vyplýva, že všeobecná hodnota rodinného domu súpisné č. XXX, na pozemku parc. č. 188/14 spolu s príslušenstvom a pozemkami parc. č. 188/6, 188/14; rodinný dom, súpisné č. XXX, na pozemku parc. č. 1419/4, spolu s príslušenstvom a pozemkami parc. č. 1419/4, 1419/6, 1419/9 a pozemku parc. č. 188/8, k. ú. G., obec G., okres Nitra je 346.000 eur ku dňu 29. 05. 2023. S poukazom na tieto hodnoty nehnuteľností je tam rozdiel necelých 10%, takže ide o porovnateľné znalecké posudky. Žalovaný k podaniu zo dňa 26. 05. 2023 súdu predložil ponuku nehnuteľností na predaj v k. ú. G. z K., kde uvedená cena ponúkaných nehnuteľností korešponduje s hodnotou nehnuteľností podľa znaleckých posudkov. S poukazom na uvedené súd konštatoval, že dlžník H. I. má ďalšie nehnuteľnosti, z ktorých žalobca môže uspokojiť svoju pohľadávku. Dlžník nepreviedol všetok svoj majetok a stále je možné pohľadávku uspokojiť zo zostávajúceho majetku dlžníka. Teda dlžník v čase vykonania úkonu disponoval aj s iným majetkom, z ktorého bolo možné uspokojiť pohľadávku žalobcu aspoň čiastočne. O odporovateľnosti pritom nemožno hovoriť v prípade, ak by síce napadnutým právnym úkonom došlo k zmenšeniu majetku dlžníka, avšak majetok, ktorý dlžníkovi zostal, by postačoval na uspokojenie pohľadávok veriteľa. Na základe vyššie uvedeného súd konštatoval, že neboli splnené všetky zákonné podmienky odporovateľnosti právneho úkonu, pričom aby mohlo dôjsť k úspešnej odporovateľnosti právneho úkonu, musia byť súčasne splnené všetky zákonné predpoklady a ak, hoci len jeden z kumulatívnych zákonných predpokladov nie je splnený, nie je možné žalobe o určenie neúčinnosti právneho úkonu vyhovieť. Súd s poukazom na uvedenú žalobu v plnom rozsahu zamietol. Súd nepovažoval za dôvodné a hospodárne vykonať ďalšie dokazovanie výsluchom znalca A. C., resp. ďalšie znalecké dokazovanie. Súd nepovažoval za potrebné vykonať navrhnutý výsluch svedka, bývalého konateľa žalobcu, a to i s poukazom na § 197 ods. 2 CSP, nakoľko neboli zrejme skutočnosti, ktoré by mali byť výsluchom svedka preukázané. S poukazom na uvedené, súd návrhy na doplnenie dokazovania zamietol.

1.5. Pokiaľ žalobca navrhol prerušiť konanie z dôvodu prebiehajúceho iného súvisiaceho konania pred Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 2T/1/2015, mal súd prvej inštancie za to, že neboli splnené podmienky na prerušenie konania, a to s poukazom na rozhodnutie v danom spore, keď súd žalobu zamietol pre nesplnenie kumulatívnych zákonných predpokladov na určenie neúčinnosti právneho úkonu. Vzhľadom na to, že počas konania súdu nebola zistená prekážka postupu konania, ktorá by zakladala obligatórne alebo fakultatívne podmienky prerušenia konania, súd návrhu žalobcu na prerušenie konania nevyhovel, vychádzajúc z čl. 17 CSP a z neho vyplývajúcej povinnosti súdu postupovať v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, povinnosti predchádzať zbytočným prieťahom, konať hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb. Súd prvej inštancie v súlade s ust. § 335 ods. 1 CSP zároveň zrušil neodkladné opatrenie, ktoré bolo nariadené po začatí konania vo veci samej uznesením z 23. 06. 2022 č. k. 18C/56/2022-62, ktoré nadobudlo

právoplatnosť 04. 11. 2022 a vykonateľnosť dňa 28. 06. 2022 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre. Vzhľadom k úspechu žalovaného v spore, súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom dôvody hodné osobitného zreteľa s poukazom na ustanovenie § 257 CSP zistené u strán sporu ani v okolnostiach veci neboli. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, udávajúc, že s napadnutým rozsudkom nesúhlasí, považuje ho za nesprávny, pričom vytkol súdu prvej inštancie nesprávne skutkové aj právne posúdenie celej veci a zároveň porušenie práva na spravodlivý proces. Nie je možné sa stotožniť s názorom súdu prvej inštancie v tom, že nebol preukázaný úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa. Súd prvej inštancie v tomto smere nereflektoval na ustálenú judikatúru, na ktorú už poukazoval v rámci prvostupňového konania. Nie je pritom podstatné, či žalovaný o úmysle dlžníka - H. I. ukrátiť svojho veriteľa nevedel, avšak to, či vzhľadom na okolnosti, za ktorých bol právny úkon uskutočnený a jeho pomery, o tomto úmysle dlžníka vedieť mal a mohol. V prípade žalovaného sa nejednalo o osobu neznalú situácie ohľadne žalobcu a dlžníka H. I.. V danom prípade od uzavretia údajnej zmluvy o pôžičke medzi H. I. a žalovaným sa jedná fakticky o tímovú prácu až do súčasnosti. Súd prvej inštancie vôbec tieto okolnosti hlbkovo neskúmal, bez zohľadnenia dlhoročnej spolupráce žalovaného a dlžníka H. I. prijal záver, že úmysel dlžníka žalobcu nepreukázal aj napriek tomu, že žalovaný vedel, že dlžník H. I. prevádza nehnuteľnosti na neho (email žalovaného). Taktiež súdu prvej inštancie vytyka i to, ako posúdil ekvivalentnosť posudzovaného právneho úkonu. Kúpna cena nebola žalovaným dlžníkovi H. I. zaplatená v dohodnutej výške, čo v konaní vôbec nebolo sporné. Ak nebola kúpna cena vyplatená, nie je možné hovoriť o ekvivalentnosti právneho úkonu ani náhodou. S poukazom na judikatúru NS SR ho ako žalobcu (de iure) nemusí vôbec zaujímať, že dlžník H. I. si plní údajný záväzok voči žalovanému titulom akejkoľvek nesplatennej pôžičky. Podstatnou požiadavkou pre úspešnosť odporovacej žaloby - právneho úkonu je vedomosť dlžníka o ukraťaní veriteľa, a nie vysporiadavanie si jeho iných záväzkov. Navyše, v čase uzavretia zmluvy o pôžičke (r. 2012) už prebiehalo trestné konanie voči dlžníkovi H. I., ktorý uprednostnil žalovaného ako údajného veriteľa pred ním, ktorý sa stal veriteľom už skôr, a to uplatnením nároku na náhradu škody v trestnom konaní. Taktiež namieta postup, akým súd prvej inštancie ustálil hodnotu nehnuteľností vedených na dlžníka H. I.. Súd ustálil hodnotu týchto nehnuteľností ku dňu 29. 05. 2023, pričom vychádzal predovšetkým zo ZP A. I., ktorý celkovú hodnotu nehnuteľností stanovil vo výške na 346.000 eur. S takýmto ustálením hodnoty nie je možné súhlasiť. Predmetom žaloby je právny úkon - kúpna zmluva uzavretá medzi dlžníkom H. I. a žalovaným dňa 24. 03. 2022, a nie dňa 29. 05. 2023. Podstatnou pre spor je teda hodnota nehnuteľností ustálená ku dňu uzavretia napadnutého právneho úkonu - 24. 03. 2022, podľa ZP č. 83/2024 a ZP č. 80/2024 Ing. Števu predloženého ním v konaní, ktorá bola stanovená v celkovej výške 260.200 eur. Nárok na náhradu škody je ustálený vo výške 303.000 eur. Teda v čase uzavretia odporovaného právneho úkonu nehnuteľností vedené na H. I. (ich hodnota) nedostačovali pre uspokojenie jeho nárokov uplatnených v trestnom konaní. V tomto svetle je znalecký posudok A. I. pre tento spor nepoužiteľný a hodnota v ňom (345.000 eur) irelevantná. O. i. percentuálny rozdiel hodnoty stanovenej A. C. vo výške 260.200 eur (ku dňu prevodu) a hodnoty stanovenej A. I. 345.000 eur ku dňu 29. 05. 2023 nie je zanedbateľný a predstavuje cca 30%. Súd mal odstrániť tieto rozpornosti a riadne sa vysporiadať s hodnotou nehnuteľností, prípadne dať vypracovať znalecký posudok (ako to navrhoval), ktorý bude rešpektovať všetky osobitosti prípadu. Súd však nepristúpil na objektívne znalecké dokazovanie, jeho návrhu nevyhovel, čím mu odňal právo na spravodlivý proces. Súd nevypočul ani bývalého konateľa spol. žalobcu, hoci bol ako svedok navrhovaný a mohol ozrejmiť okolnosti týkajúce sa predmetu veci. Súd tomuto návrhu taktiež nevyhovel, len arbitrárne uviedol, že nebolo zrejmé, k čomu má svedok vypovedať. Súčasťou pôvodnej žaloby sa stal aj neskôr rozšírený (eventuálny) petit o určenie vlastníckeho práva späť na H. I.. Súd ho vylúčil na samostatné konanie, s čím on nebol stotožnený a jednalo sa o nesprávny krok súdu prvej inštancie. Má za to, že tento eventuálny petit o určenie vlastníckeho práva pre absolútnu neplatnosť právneho úkonu nemal súd vylúčiť na samostatné konanie, pretože sa jednalo o eventuálny petit, ktorý nebol prekážkou prípadnému rozhodnutiu súdu o neúčinnosti právnych úkonov. Tým, že vylúčil súd eventuálny petit na samostatné konanie, založil tým nedôvodne nový súdny spor, čo sa javí ako nevhodné. Súd prvej inštancie tiež zamietol jeho návrh na prerušenie konania, poukazujúc paradoxne na rýchlosť konania, pričom sám súd vytvára nevhodné - nové konania (o eventuálnom petite), ktoré mohol rozhodnúť v jednom konaní. So zamietnutím návrhu na prerušenie konania nesúhlasí. Konkrétna výška náhrady škody je závislá na rozhodnutí súdu v trestnom konaní, pričom od konečnej (konkrétnej) výšky náhrady škody závisí aj to, či dlžník H. I. mal alebo nemal v čase uzavretia napádaného prevodu vlastníctva dostatok majetku

na úhradu škody. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

3. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný, udávajúc, že odvolacia námietka žalobcu o spoločnom úmysle jeho a dlžníka H. I. ukrátiť žalobcu je nedôvodná a umelo vykonštruovaná. Tvrdenie žalobcu, že zmluva o pôžičke z roku 2012 je „tímovou spoluprácou“ jeho a H. I. a účelovým dokumentom, ktorý už v roku 2012 mal slúžiť len ako krycí argument pre prípadný prevod nehnuteľností na neho a zároveň obranu H. I. a jeho v možnom konaní o neúčinnosť právneho úkonu, je absurdnou konštrukciou odporujúcou skutočnému stavu. Žalobca ale opomenul, že v roku 2012 H. I. nebol obžalovaný, obžaloba bola podaná až v roku 2015, t. j. tri roky po uzatvorení zmluvy o pôžičke. Žalobca tiež opomenul, že v roku 2012 prebiehalo súdne konanie o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam, ktoré bolo predmetom napadnutej kúpnej zmluvy, ktoré viedol žalobca voči H. I. a v roku 2012 žalobca nemohol ani len predvídať výsledok tohto súdneho sporu. On preukázal, že je veriteľom dlžníka H. I., t. j. že voči dlžníkovi H. I. má sám pohľadávku. A práve pre nesplatenie pôžičky ani v exekučnom konaní oslovil právnu zástupkyňu žalobcu, teraz konateľku, aby spoločným postupom uspokojili svoje pohľadávky voči H. I.. To, že vtedajšia právna zástupkyňa, teraz konateľka spoločnosti žalobcu, absolútne jeho postup dezinterpretovala a zneužila voči nemu, žiadnym spôsobom nepreukazuje tvrdenia žalobcu. H. I. v žiadnom prípade neuprednostnil jeho pohľadávku pred pohľadávkou žalobcu. Pohľadávka žalobcu je zatiaľ len tvrdená, ale nepriznaná žiadnym rozhodnutím súdu, nie je ani isté, či je vymáhateľná. Napadnutá kúpna zmluva uspokojenie stále len tvrdenej pohľadávky žalobcu nezmarila ani len sčasti. V konaní bolo preukázané, že H. I. má dostatok majetku na uspokojenie pohľadávky žalobcu, ak táto bude priznaná právoplatným rozhodnutím súdu. H. I. vlastní nehnuteľný majetok v k. ú. G. zapísané na LV č. XX, zaistený v trestnom konaní sp. zn. 2T/1/2015, ktorých hodnota je aj podľa znaleckých posudkov A. C. predložených žalobcom postačujúca na uspokojenie pohľadávky žalobcu. Stanovisko žalobcu k hodnote nehnuteľností je zmätočné a nezrozumiteľné. H. I. vlastní aj nehnuteľný majetok vedený na LV č. XXXX a na LV č. XXXX k. ú. G., ktoré žalobca ohodnotiť nedal. Medzi majetok dlžníka H. I. je potrebné zahrnúť aj kúpnu cenu, ktorú mu má on uhradiť, po započítaní zostatku svojej pohľadávky cca 100.000 eur. Tejto úhrade bráni len a len žalobca svojimi obštrukciami, keď sústavne spochybňuje pôvodné vlastníctvo H. I. a súčasné jeho vlastníctvo. Napadnutá kúpna zmluva je ekvivalentným právnym úkonom a zo znaleckého posudku Ing. Pavloviča číslo 163/2023 vyplýva, že kúpna cena bola dohodnutá v súlade s obvyklou cenou na trhu.

Uviedol tiež, že nemôže obstať ani namietanie postupu súdu prvej inštancie, že nepristúpil k výsluchu svedka MUDr. Roderika Abaffyho, jediného spoločníka spoločnosti žalobcu a do augusta 2023 aj konateľa spoločnosti. Žalobca v návrhu na výsluch svedka MUDr. Roderika Abaffyho neuviedol, akú skutočnosť významnú pre objasnenie predmetu sporu a rozhodnutie vo veci samej mal výsluch bývalého konateľa preukázať, hoci mu to vyplýva z ust. § 197 ods. 2 CSP. Tvrdenie žalobcu v odvolaní, že svedok by sa vraj vedel vyjadriť k predmetu sporu, možno považovať za všeobecné (neuviedol, akú skutočnosť by mal svedok objasniť) a za odvoláciu novotu podľa § 366 CSP a nemožno naň prihliadať. Sám žalobca pritom uviedol, že jediný spoločník spoločnosti žalobcu a bývalý konateľ MUDr. Roderik Abaffy je vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou. Vo výkone trestu odňatia slobody so započítaním väzby je od roku 2018 nepretržite. Nie je tiež dôvodné odvolanie žalobcu voči výroku III. rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 27. 05. 2024 o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania do právoplatného skončenia trestného konania vedeného na Okresnom súde Nitra sp. zn. 2T/1/2015. Súd prvej inštancie veľmi výstižne odôvodnil rozhodnutie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania pre nesplnenie kumulatívnych zákonných predpokladov na určenie neúčinnosti právneho úkonu, v spojení s čl. 17 CSP. Súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, argumentačne sa vyporiadal s každou námietkou vznesenou pred súdom prvej inštancie stranami sporu a žalobcom zopakovanými aj v odvolaní, svoje úvahy logicky, výstižne a zrozumiteľne vysvetlil. Súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádzalo zo správneho právneho posúdenia veci. Odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie považuje za presvedčivé, logické a vyčerpávajúce. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

4. K vyjadreniu žalovaného žalobca uviedol, že s týmto vyjadrením nesúhlasí a namieta tvrdenia žalovaného. Je to práve žalovaný, ktorý opomína, že v čase, kedy účelovo uzavrel zmluvu o pôžičke s dlžníkom H. I., už prebiehalo prípravné konanie voči dlžníkovi ako obvinenému a on ako poškodený si riadne v rámci prípravného konania uplatnil nárok na náhradu škody. Dlžník H. I. teda vedel už v čase prípravného konania (rok 2011 ČVS: ORP -96/2-OVK-NR-2011 ORPZ Nitra), že si uplatnil nárok na náhradu škody, a to dňa 14. 09. 2012. Keď žiadal vylúchnuť v konaní ako svedka bývalého konateľa

žalobcu E. L. M. aj na tieto podstatné otázky nastolené v konaní (preukazovanie úmyslu zo strany žalovaného), súd prvej inštancie tento dôkaz odmietol vykonať, čím porušil jeho právo na spravodlivý proces. Zotrváva na tvrdení, že zmluva o pôžičke je účelovým krokom žalovaného a dlžníka H. I., aby vedeli neskôr vysvetliť prípadné zbavovanie sa nehnuteľností zo strany dlžníka. Napokon, pre potreby tohto konania, resp. dosiahnutie jeho účelu nie je vôbec podstatné, či si dlžník plní morálnu alebo právnu povinnosť voči žalovanému. Čo sa týka hodnoty nehnuteľného majetku dlžníka H. I., ktorý mu ešte zostal, v čase, keď došlo k napádanému právnemu úkonu, nedostačoval na úhradu dlhu ním uplatnenému. Zotrváva na tom, že právne podstatným pre určenie hodnoty nehnuteľností, resp. majetku dlžníka je čas, kedy k napádanému právnemu úkonu došlo, a nie čas budúci. Všetky znalecké posudky A. I. sú pre dokazovanie v konaní absolútne nepoužiteľné, pretože nereflektujú hodnotu v čase vykonania sporného právného úkonu. Jediný použiteľný dôkaz hodnoty je ZP č. 83/2024 a ZP č. ZP 80/2024 A. C., ktorými bola stanovená hodnota nehnuteľnosti vo vlastníctve dlžníka H. I. v celkovej výške 260.200 eur. Nárok na náhradu škody v trestnom konaní je ustálený vo výške 307.000 eur. Percentuálny rozdiel hodnoty stanovenej A. C. vo výške 260.200 eur (ku dňu vykonania prevodu) a hodnoty stanovenej A. I. 345.000 eur ku dňu 29. 05. 2023 nie je zanedbateľný a predstavuje cca 30%. Kúpna cena (neexistencia reálneho ekvivalentu) nebola vôbec žalovaným zaplatená z dôvodu akejsi údajnej zmluvy o pôžičke, ktorú dlžník H. I. rýchlo uzavrel so žalovaným 3 mesiace na to, ako si on uplatnil v trestnom konaní nárok na náhradu škody. Ohľadne výsluchu navrhovaného svedka – bývalého konateľa spoločnosti žalobcu E. L. M. zotrváva na potrebe jeho výsluchu k okolnostiam sporu, konaniu dlžníka H. I., ktorý bol riaditeľom spoločnosti žalobcu a súvisí s tým aj samotné trestné konanie i skúmanie úmyslu dlžníka H. I.. Súd prvej inštancie rozhodol absolútne neprávne, zle vyhodnotil celú vec tak po skutkovej, ako aj po právnej stránke v rozpore s platnou judikatúrou, pričom je toho názoru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v celom rozsahu zrušiť.

5. V priebehu odvolacieho konania žalobca doručil odvolaciemu súdu návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu v zmysle § 80 CSP a žiadal, aby súd pripustil zmenu tak, že žalobca z konania vystúpi a na jeho miesto vstúpi spoločnosť ARCHAS, s. r. o., so sídlom Farská 12, Nitra, IČO: 48 189 031. Žalobca v návrhu uviedol, že dňa 02. 06. 2025 bola uzatvorená Zmluva o postúpení pohľadávky poškodeného žalobcu na nový subjekt ARCHAS, s. r. o.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že po podaní odvolania žalobcom bol doručený návrh žalobcu na zmenu strany sporu na strane žalobcu, v prvom rade rozhodol o zmene strany sporu na strane žalobcu tak, že v súlade s § 80 CSP vyhovel návrhu žalobcu tak, že na miesto žalobcu A DONASTAV, s. r. o., so sídlom Nitra, Farská 12, IČO: 44 067 909 vstupuje ako žalobca spoločnosť ARCHAS, s. r. o., so sídlom Farská 12, Nitra, IČO: 48 189 031. Prejednávajúc podané odvolanie žalobcu, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) odvolací súd prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a po prejednaní veci dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny, v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

7. Vo vzťahu k návrhu žalobcu na zmenu strany sporu na strane žalobcu mal odvolací súd za to, že po začatí konania došlo k prevodu práv a povinností, o ktorých sa koná, a to na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 02. 06. 2025, ktorej predmetom bola pohľadávka spoločnosti A DONASTAV s. r. o. titulom náhrady škody uplatnenej v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 2T/1/2015, v spojení s konaním na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 1To/11/2025 vo výške 307.006,60 eura. Odvolací súd tak mal za to, že boli splnené zákonné podmienky pre rozhodnutie o zmene strany sporu na strane žalobcu, pretože nastala skutočnosť, na základe ktorej došlo k prevodu práv a povinností, o ktorých sa koná (§ 80 ods. 1 CSP), a to zmluvou o postúpení pohľadávok a súčasne mal za to, že s takýmto postupom súhlasil postupník spoločnosť ARCHAS, s. r. o, ktorá spoločnosť má totožné personálne zastúpenie v osobe štatutára spoločnosti ako postupca, ktorý totožný štatutár oboch spoločností predmetnú zmluvu za obe spoločnosti uzatvoril.

8. Z obsahu spisu v prejednáwanej veci vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd vyslovil, že kúpna zmluva (v žalobe a doplnení žaloby špecifikovaná), ktorou dlžník žalobcu H. I., nar. XX. XX. XXXX previedol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX pre katastrálne územie G. na žalovaného je voči nemu právne neúčinná, a to na tom základe, že žalobca ako poškodený v trestnom konaní disponuje voči nemu vymáhateľnou pohľadávkou uplatnenou v trestnom konaní titulom náhrady škody, pričom H. I. tým, že previedol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam na žalovaného

a tým sa zbavil svojho majetku, ukracuje uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky. V priebehu konania na súde prvej inštancie žalobca rozšíril návrh o eventuality žalobný petit, ktorým žiadal určiť, že H. I. je vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre katastrálne územie G. (ktoré boli predmetom prevodu v zmysle napádanej kúpnej zmluvy), pričom súd prvej inštancie na pojednávaní konanom dňa 14. 11. 2023 žalobu žalobcu o určenie, že H. I. je výlučným vlastníkom nehnuteľností v obci G., okres D., zapísaných na LV č. XXXX pre katastrálne územie G. vylúčil na samostatné konanie.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 379 CSP odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak
a/ od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý
b/ ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov
c/ určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

11. Podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

12. V sporovom konaní je súd viazaný žalobným petitom, okrem zákonnej výnimky, ktorá vyplýva z § 216 ods. 2 CSP. Táto zásada sa premieta aj do odvolacieho konania, keď aj odvolací súd je viazaný rozsahom, v akom odvolateľ napadne rozhodnutie súdu prvej inštancie. V odvolacom konaní sa tak dispozičná zásada prejavuje tým, že odvolací súd je viazaný rozsahom odvolania, t. j. odvolanie prejedná len v medziach, v akých ho odvolateľ napáda. Odvolateľ musí v podanom odvolaní uviesť, ktoré výroky rozhodnutia konkrétne napáda, t. j. proti ktorým konkrétnym výrokom odvolanie smeruje. Odvolateľ súčasne v podanom odvolaní vymedzuje, z akých dôvodov žiada o preskúmanie napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd je viazaný dôvodmi odvolania, t. j. na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodovaní o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenia zistil. Odvolací súd preto pri rozhodovaní o podanom odvolaní môže prihliadať len na také dôvody, ktoré boli uplatnené v lehote na podanie odvolania a zároveň vyšli v odvolacom konaní najavo. Odvolateľ teda v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

13. Prejednávajúc podané odvolanie žalobcu, s ohľadom na jeho rozsah a odvolacie dôvody, dospel odvolací súd k záveru, že toto nebolo spôsobilé prívodiť zmenu, resp. zrušenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v prospech odvolateľa.

14. Účelom odporovateľnosti je zabrániť ukráteniu veriteľa pri uspokojovaní jeho vymáhateľnej pohľadávky. Právne úkony dlžníka ukracujú uspokojenie pohľadávky veriteľa vtedy, ak vedú k zmenšeniu majetku dlžníka a ak v dôsledku nich vzniknuté zmenšenie majetku má súčasne za následok, že veriteľ nemôže dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z majetku dlžníka, hoci nebyť týchto úkonov, by sa aspoň čiastočne uspokojil (Rc 64/2002). Neúčinnosť právneho úkonu voči určitej osobe v podstate znamená, že veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z predmetu odporovaného právneho úkonu tak, akoby k tomuto úkonu vôbec nedošlo. Zákon taxatívne nevymedzuje, ktoré právne úkony môžu byť odporovateľnosťou napadnuté, preto do tohto okruhu patria všetky právne úkony, ktorým sa zhoršuje možnosť veriteľa na uspokojenie jeho pohľadávky. Postačuje, že daný právny úkon zmenšuje majetok dlžníka na úkor veriteľa. Právo odporovať právnym úkonom sa viaže na veriteľovu pohľadávku, preto podľa zákona prislúcha iba veriteľovi a jej nadobúdateľovi v dôsledku singulárnej alebo univerzálnej sukcesie. Odporovať možno len úkonom dlžníka. Len dlžník môže ukrať nároky veriteľa. Ak iná osoba než dlžník urobí úkon, ktorým by sa ukrátili práva veriteľa, nemá to za následok vznik odporovateľnosti. Pod dlžníkom veriteľa je však potrebné rozumieť nielen osobu, ktorá je zaviazaná splniť veriteľovi vlastný dlh, ale aj ručiteľa a ďalšie osoby, ktoré sú z dôvodu akcesorickej a subsidiárnej povinnosti zákonom zaviazané uspokojiť pohľadávku veriteľa.

15. Prvým predpokladom uplatnenia subjektívneho odporového práva veriteľa je existencia veriteľsko-dlžníckeho záväzkového vzťahu, v rámci ktorého existuje subjektívna povinnosť dlžníka plniť veriteľovi a oprávnenie veriteľa požadovať splnenie tohto dlhu. Normatívny text túto skutočnosť vyjadruje ako požiadavku na existenciu tzv. vymáhateľnej pohľadávky veriteľa. Druhý predpoklad vzniku subjektívneho

odporového práva predstavuje tzv. ukracujúci právny úkon medzi dlžníkom a kvalifikovanou treťou osobou, resp. v prospech takejto osoby. Tretím predpokladom vzniku odporového oprávnenia veriteľa je charakter odporovateľného právneho úkonu ako úkonu na ujmu veriteľa. Musí teda ísť o úkon, ktorý ukrátil veriteľa v možnosti domáhania sa uspokojenia z majetkovej sféry dlžníka. Takýto charakter možno právnomu úkonu prisúdiť vtedy, ak je kumulatívne naplnená subjektívna stránka odporovateľnosti, spočívajúca v úmysle dlžníka ukrátiť svojho veriteľa a súčasne aj objektívna stránka odporovateľnosti, spočívajúca v reálnom úbytku v majetkovej sfére dlžníka. Pokiaľ zvyšný majetok dlžníka objektívne postačuje v čase odporu na uspokojenie veriteľa, nemožno odporovacej žalobe vyhovieť. Je potrebné uviesť, že ukracujúci charakter právneho úkonu sa vždy posudzuje v čase odporovania, a nie spätne ku dňu jeho realizácie. Posledným kritériom vzniku subjektívneho odporového práva je existencia kvalifikovaných predpokladov na strane tretej osoby, s ktorou dlžník odporovateľný právny úkon uzatvoril, resp. ktorá mala z tohto úkonu prospech, a to buď: a/ subjektívna vedomosť tretej osoby o ukracujúcom úmysle dlžníka, teda vedomosť tejto osoby o tom, že právny úkon sa realizuje za účelom ukrátenia veriteľa, alebo b/ právny status tretej osoby, ktorý sa posudzuje objektívne a bez ohľadu na subjektívnu vedomosť tretej osoby o úmysloch dlžníka, ktorý vo vzťahu k tejto osobe zakladá relevantnú právnu domnienku.

16. V kontexte vyššie uvedeného a konštatovaného, že pokiaľ zvyšný majetok dlžníka objektívne postačuje v čase odporu na uspokojenie veriteľa, nemožno odporovacej žalobe vyhovieť, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, keď súd prvej inštancie správne konštatoval, že dlžník H. I. má ďalšie nehnuteľnosti, z ktorých žalobca môže uspokojiť svoju pohľadávku. Nesplnenie tejto jednej zo zákonných podmienok úspešnej odporovateľnosti, ktoré musia byť splnené kumulatívne, je potom dostatočným dôvodom na to, aby bolo možné uzavrieť, že právnomu úkonu dlžníka žalobca nemôže s úspechom odporovať. Vychádzajúc z okolností prejednávanej veci je zrejmé, že súd prvej inštancie sa vo svojom rozhodnutí zaoberal všetkými v konaní nastolenými spornými právnymi otázkami, zásadnými z hľadiska posúdenia dôvodnosti žalobcom podanej žaloby, a to úmyslom dlžníka ukrátiť veriteľa a tým, či tento úmysel bol žalovanému známy, tým, či sa v danom prípade jedná o ekvivalentný právny úkon, a napokon tým, či zvyšný majetok dlžníka postačuje na uspokojenie veriteľovej pohľadávky. Zatiaľ, čo so závermi súdu prvej inštancie vo vzťahu k poslednej posudzovanej právnej otázke, že dlžník H. I. má ďalšie nehnuteľnosti, z ktorých žalobca môže uspokojiť svoju pohľadávku, sa odvolací súd stotožňuje, so závermi prijatými súdom prvej inštancie vo vzťahu k posúdeniu vedomosti žalovaného o úmysle dlžníka a vo vzťahu k ekvivalentnosti právneho úkonu sa odvolací súd nestotožňuje. Uvedené však nemá žiadny vplyv na správny výsledok tohto sporu, ktorým je zamietnutie podanej žaloby žalobcu, pretože pokiaľ z hľadiska potreby naplnenia kumulatívnych predpokladov úspešnej odporovateľnosti právneho úkonu nie je preukázateľne jeden z nich naplnený, právnomu úkonu nie je možné úspešne odporovať, čo je i prípad prejednávanej veci.

17. Tak, ako už odvolací súd uviedol vyššie, súd prvej inštancie správne uzavrel, že pohľadávku žalobcu ako veriteľa je stále možné uspokojiť zo zostávajúceho majetku dlžníka, ktorého hodnota v zmysle znaleckých posudkov Ing. Številu spolu predstavuje sumu 313.000 eur (ZP č. 80/2024 a ZP č. 82/2024), ktorá nepochybne postačuje na uspokojenie pohľadávky veriteľa titulom náhrady škody uplatnenej v trestnom konaní vo výške 307.006,60 eura. Zo skutkových okolností tejto veci je totiž nesporné, že dlžník H. I. ako výlučný vlastník naďalej vlastní nehnuteľnosti v uvedenej hodnote, zapísané na LV č. XX pre katastrálne územie G.. Pokiaľ v tomto ohľade žalobca namietal, že súd prvej inštancie vychádzal vo vzťahu k všeobecnej hodnote týchto nehnuteľností predovšetkým zo znaleckého posudku Ing. Pauloviča, uvedené podľa názoru odvolacieho súdu z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva, keď súd prvej inštancie primárne poukázal na hodnotu nehnuteľností vo vlastníctve H. I. stanovenú znaleckými posudkami A. C. (ktoré predložil do konania sám žalobca), spolu vo výške 313.000 eur a až následnou komparáciou so znaleckým posudkom A. I. konštatoval, že tieto znalecké posudky s odchýlkou v hodnote nehnuteľností cca 10% sú porovnateľné, s čím sa odvolací súd stotožňuje. Pokiaľ žalobca v tomto kontexte namietal i to, že súd prvej inštancie nestanovil hodnotu nehnuteľností vo vlastníctve H. I. nesprávne ku dňu 24. 03. 2022, t. j. ku dňu uzatvorenia napádaného právneho úkonu, s takouto argumentáciou žalobcu sa odvolací súd nestotožňuje a súčasne udáva, že postup súdu prvej inštancie v tomto ohľade bol správny.

18. Súdna prax najvyšších súdnych autorít už konštantne ustálila, že ukracujúci charakter právneho úkonu sa vždy posudzuje v čase odporovania a nie spätne ku dňu jeho realizácie. Tieto závery jednoznačne vyplývajú z rozhodnutia NS SR sp. zn. 8Cdo/124/2020 ako i uznesenia ÚS SR sp. zn. III.ÚS

271/05. ÚS SR v uvedenom rozhodnutí, okrem iného konštatoval, že otázka, či dlžníkov právny úkon ukracuje uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa, je otázkou právnou. Jej posúdenie vyžaduje zistenie majetku dlžníka z hľadiska jeho spôsobilosti dosiahnuť z neho uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa, a to podľa stavu v čase rozhodovania súdu. Nie je preto správny právny záver žalobcu, že hodnota iného majetku dlžníka, z ktorého by bolo možné dosiahnuť uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa sa určuje ku dňu, kedy bol odporom napádaný úkon realizovaný. Potom možno so súdom prvej inštancie zhodne uzavrieť, že právny úkon dlžníka neukracoval v čase rozhodovania súdu uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa- žalobcu, pretože tu bol dostatok iného majetku umožňujúceho uspokojenie veriteľa. Okrem nehnuteľností zapísaných na LV č. XX pre katastrálne územie G. ako výlučné vlastníctvo dlžníka v hodnote dostatočnej na uspokojenie pohľadávky veriteľa, súd prvej inštancie navyše poukázal i na podielové spoluvlastníctvo dlžníka v rozsahu 6/7 k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX pre katastrálne územie G. ako ďalšom majetku dlžníka. Pokiaľ ohľadne stanovenia všeobecnej hodnoty nehnuteľností, ktoré tvoria ďalší majetok dlžníka posudzovaný z hľadiska možnosti uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky veriteľa, súd prvej inštancie, za existencie znaleckých posudkov vypracovaných dvoma znalcami (ktorých vypracovanie zadali strany sporu) nepristúpil v zmysle požiadavky žalobcu na ďalšie znalecké dokazovanie, takýto jeho postup bol podľa názoru odvolacieho súdu plne odôvodnený, správny a hospodárny, keď všeobecnú hodnotu nehnuteľností bolo možné bezpečne zistiť z už existujúcich znaleckých posudkov, pričom v žiadnom prípade postupom súdu prvej inštancie nedošlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces. Rovnako k takémuto procesnému pochybeniu súdu prvej inštancie nedošlo ani tým, že nevypočul bývalého konateľa žalobcu ako svedka, keď sám žalobca nepodal riadny návrh na výsluch tohto svedka, tak ako to ustanovenie § 197 CSP predpokladá, a to ohľadom označenia skutočností, ktoré majú byť výsluchom svedka preukázané a už len táto okolnosť, bez ďalšieho, odôvodňovala, že takýmto nekvalifikovaným návrhom na výsluch svedka, sa súd prvej inštancie nemal zaoberať.

19. S ohľadom na vyššie konštatované, tak ako už odvolací súd uviedol, stotožňuje sa so záverom súdu prvej inštancie, že zvyšný majetok dlžníka objektívne postačuje v čase odporu na uspokojenie veriteľa, z ktorého dôvodu podľa názoru odvolacieho súdu nebolo možné žalobe vyhovieť a bolo ju potrebné ako nedôvodnú zamietnuť, čo súd prvej inštancie i správne urobil. Bez akéhokoľvek vplyvu na výsledok tohto sporu, však má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie sa nesprávne vysporiadal s tým, či je odporom napádaný úkon ekvivalentný, ako i s tým, či žalovaný mal vedomosť o úmysle dlžníka ukrátiť veriteľa. Podľa názoru odvolacieho súdu, zo skutkových okolností tejto veci nie je možné prijať záver, že napádaný právny úkon - kúpna zmluva uzatvorená medzi žalovaným a H. I. (dlžníkom žalobcu) je úkonom ekvivalentným. I keď napádaná uzatvorená kúpna zmluva obsahuje dojednania ohľadne kúpnej ceny a spôsobe jej vyplatenia, v konaní pred súdom prvej inštancie bolo evidentné, i práve s ohľadom na dojednaný spôsob a čas jej plnenia, že k reálnemu vyplateniu kúpnej ceny žalovaným ako kupujúcim predávajúcemu H. I. nedošlo. Pritom, len samotný poukaz na to, aká bola dojednaná kúpna cena a na jej primeranosť, neodôvodňuje prijať záver, že sa jedná o ekvivalentný právny úkon, o ktorý ide iba vtedy, ak za prevedené veci dlžník naozaj (reálne) dostal ich obvyklú cenu alebo inú skutočne primeranú (rovnocennú) náhradu, čo sa v danom prípade nestalo. Dokonca v konaní nebolo ani sporné, že do rozhodnutia súdu prvej inštancie k reálnej úhrade kúpnej ceny, v zmysle zmluvne nastavených podmienok, nedošlo. V konaní o odporovacej žalobe musí byť totiž záver, že napadnutý právny úkon je úkonom ekvivalentným, vždy bezpečne preukázaný, a to nielen odkazom na samotné znenie právneho úkonu, ale zistením, že za plnenie, ktoré ním dlžník stratil, nadobudol iné plnenie skutočne ekvivalentnej povahy. I keď bezpochyby kúpna zmluva je odplatným právnym úkonom, záver o tom, že ním došlo k modifikácii štruktúry majetku dlžníka (výmena veci za peniaze) nemožno generalizovať a nenachádza, vzhľadom na okolnosti tejto veci, opodstatnenie ani v tomto prípade, keď tak, ako je vyššie uvedené, bolo nesporné, že k vyplateniu kúpnej ceny za prevedené nehnuteľnosti do rozhodnutia súdu prvej inštancie reálne nedošlo, z ktorého dôvodu podľa názoru odvolacieho súdu nebolo možné uzavrieť, že sa v danom prípade jednalo o právny úkon ekvivalentný, t.j. taký, kde by dlžník za prevádzané nehnuteľnosti skutočne obdržal finančné protiplnenie. I napriek tomuto konštatovaniu odvolacieho súdu, odlišnému od súdu prvej inštancie, odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že tieto ním prijaté závery, nemajú žiadny vplyv na výsledok tohto konania, z dôvodov uvedených vyššie.

20. Pokiaľ ďalej žalobca v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa a vedomosť tretej osoby o tomto úmysle, je potrebné uviesť, že v tomto ohľade sa odvolací súd so závermi súdu prvej inštancie nestotožňuje. Zákonná podmienka odporovateľnosti podľa ustanovenia § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka je splnená aj vtedy, ak osoba, s ktorou dlžník

odporovaný právny úkon uskutočnil, o úmysle dlžníka ukrátiť svojho veriteľa nevedela, avšak vzhľadom na okolnosti, za ktorých bol právny úkon uskutočnený a svoje pomery, o tomto úmysle dlžníka vedieť mala a mohla. Keďže veriteľ je osoba odlišná od účastníkov odporovaného právneho úkonu, môže svoju argumentáciu o ukracujúcom úmysle dlžníka a skutočnosti, že druhá strana o tomto úmysle vedela alebo vedieť mala a mohla, založiť aj len na nepriamych dôkazoch, týkajúcich sa napadnutého právneho úkonu alebo okolností, za ktorých bol uskutočnený (uznesenie NS SR sp. zn. 3Obdo/10/2020). V kontexte prejednávanej veci a zisteného skutkového stavu sa potom odvolací súd stotožňuje, na rozdiel od súdu prvej inštancie, s tvrdením žalobcu, že z obsahu mailovej správy zo dňa 21. 11. 2021 možno, okrem žalovaným tvrdeného úmyslu veci doriešiť, vyvodiť taký záver, že žalovaný o úmysle dlžníka vedel, resp. minimálne vedieť mal a mohol. Tiež treba uviesť, že ukrátenie uspokojenia veriteľovej pohľadávky nemusí byť jediným cieľom odporovateľného právneho úkonu. Stačí vedomosť dlžníka o ukrátení veriteľa, a to aj v prípade, ak odporovateľným právnym úkonom plní dlžník svoju právnu alebo morálnu vedomosť. Uvedené nachádza opodstatnenie i v prejednávanej veci, keď len skutočnosť, že dlžník si plní inú právnu povinnosť (v zmysle zmluvy o pôžičke zo dňa 28. 12. 2012) nemožno uzavrieť tak, že sa, bez ďalšieho, nejedná o odporovateľný právny úkon.

21. Napriek prijatým záverom vyššie, ktoré však vzhľadom na výsledok sporu nie je dôvodné bližšie rozoberať a ktorými odvolací súd len urobil zadosť všetkým odvolacím dôvodom, však odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že ani tieto ním prijaté odlišné právne závery ako súd prvej inštancie, nemajú vplyv na správny výsledok tohto sporu, keď tak odvolací súd a zhodne i súd prvej inštancie uzavrel, že v danom prípade zmenšenie majetku dlžníka v dôsledku napádaného právneho úkonu nepredstavovalo dôvod jeho neúčinnosti, pretože aj takto zmenšený majetok dlžníka postačuje na uspokojenie žalobcovej pohľadávky (z jeho ďalšieho nehnuteľného majetku, tak ako je rozobraté vyššie).

22. Záverom odvolací súd udáva, že pokiaľ žalobca namieta procesný postup súdu v súvislosti s vylúčením rozšíreného (eventuálneho) petitu žaloby na samostatné konanie, takáto námietka nenachádza opodstatnenie v rámci odvolacieho prieskumu v tomto konaní, táto sa nedotýka žiadneho z napadnutých výrokov rozhodnutia, procesný postup súdu prvej inštancie viedol k začatiu konania pod novou spisovou značkou v konaní, ktoré odvolaciemu prieskumu v rámci tohto odvolacieho konania rovnako nepodlieha. Napokon, pokiaľ žalobca v podanom odvolaní namieta postup súdu v súvislosti so zamietnutím návrhu na prerušenie konania, táto jeho odvolacia námietka, vzhľadom na stav trestného konania (konanie na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 2T/1/2015, v spojení s konaním na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 1To/11/2025) stratila svoje opodstatnenie. Žalobca síce z hľadiska rozsahu podaného odvolania napadol všetky výroky rozsudku súdu prvej inštancie, avšak žiadne odvolacie dôvody k výroku IV. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie zrušil neodkladné opatrenie, neuviedol, z ktorého dôvodu sa odvolací súd nemá z hľadiska prejednávania podaného odvolania k akým odvolacím dôvodom v kontexte tohto výroku rozhodnutia vyjadriť a len konštatuje, že tento napadnutý výrok rozhodnutia považuje za vecne správny. Odvolací súd, poukazujúc na vyššie uvedené odôvodnenie, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

23. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1, CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).